

شماره: ۲۰۸/۱۳۶۱۹۱

تاریخ: ۱۳۸۵/۰۹/۰۵

پست:

پیوسته

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۸۵۴۷/۱۱/۸۵ صبح
تاریخ ثبت: عصر
اقدام کننده: ۸۵/۹۶

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجرای اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
قویزستان که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی مورخ
۱۳۸۵/۸/۳۰ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

شماره: ۲۰۸/۱۳۶۱۹۱

تاریخ: ۱۳۸۵/۰۹/۰۵

پوست:

بسته

رئیس

لایحه موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزقیزستان

ماده واحده - موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزقیزستان مشتمل بر یک مقدمه و بیست ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه استرداد مجرمان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزقیزستان

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قزقیزستان که من بعد «طرفین» نامیده می شوند با توجه به روابط دوستانه با یکدیگر و علاقمندی به تحکیم همکاریهای قضایی در زمینه استرداد مجرمان، نسبت به موارد ذیل موافقت نمودند:

ماده ۱- تعهد استرداد

طرفین متعهد می شوند با رعایت مفاد این موافقتنامه، اشخاص را برای پیگرد جزایی یا اجرای حکم دادگاه به موجب تقاضا، به یکدیگر مسترد نمایند.

ماده ۲- موارد استرداد

استرداد در موارد زیر امکان پذیر می باشد:

- ۱- هرگاه تقاضای استرداد به لحاظ ارتکاب جرائمی باشد که مطابق قانون هر دو کشور قابل مجازات بوده و حداکثر مجازات کمتر از یک سال حبس نباشد.
- ۲- هرگاه استرداد محکومی تقاضا شده باشد که جرم (جرائم) ارتكابی و حداکثر مجازات وی مطابق بند (۱) همین ماده بوده و حکم صادره نیز لااقل شش ماه حبس یا مجازات سنگین تری غیر آن باشد.

ماده ۳- موارد امتناع از استرداد

در موارد ذیل تقاضای استرداد مورد قبول واقع نخواهد شد:

- ۱- در صورتی که شخص مورد درخواست از اتباع کشور درخواست شونده باشد.
- ۲- چنانچه پیگرد جزایی که طبق قوانین هر دو طرف متعاقد انجام می‌پذیرد، فقط براساس شکایت خصوصی طرف مجنی علیه صورت پذیرد.
- ۳- چنانچه موقع دریافت درخواست استرداد مجرم، طبق قوانین کشور درخواست شونده، پیگرد جزایی مجرم نتواند شروع گردد یا حکم مربوط به آن به دلیل مرور زمان یا دیگر دلایل قانونی غیرقابل اجراء باشد.
- ۴- چنانچه در خصوص شخصی که درخواست استرداد او ارایه گردیده، در قلمرو کشور درخواست شونده قبلاً به خاطر ارتکاب همان جرم حکمی صادر شده باشد یا براساس حکم یا تصمیم قانونی، پرونده مختومه شده باشد.
- چنانچه جرمی که درخواست استرداد مجرم در ارتباط با آن ارایه شده، در قلمرو کشور درخواست شونده ارتکاب یافته باشد، امکان دارد که از استرداد مجرم امتناع به عمل آید.
- در صورت امتناع از استرداد مجرم، کشور درخواست شونده به طور مقتضی، موضوع عدم استرداد را به کشور درخواست کننده اطلاع خواهد داد.

ماده ۴- اسناد مربوط به تقاضای استرداد

اسناد ذیل باید به تقاضای استرداد ضمیمه گردد:

- ۱- نام مرجع درخواست کننده.
- ۲- متن مفاد مربوط به قانون کشور درخواست کننده که طبق آن عمل مزبور جرم تلقی می‌شود.
- ۳- نام، نام خانوادگی، نام پدر، تاریخ تولد، تابعیت، محل اقامت یا سکونت، توصیف شخص مورد درخواست و در صورت امکان ضمیمه نمودن عکس، اثر انگشت و اطلاعات ضروری دیگر.
- ۴- شرح جرایمی که به علت آن درخواست استرداد شده است، زمان و محل ارتکاب جرایم، توصیفات قانونی و اشاره به مواد قانونی مربوط.

۵- حکم محکومیت قطعی، قراربازداشت، برگ جلب یا سندی که معادل اسناد فوق باشد همچنین در صورتی که محکوم متحمل قسمتی از مجازات شده باشد اطلاعاتی درباره باقیمانده دوران محکومیت ارایه خواهد شد.

چنانچه کشور درخواست شونده تشخیص دهد که نیاز به دریافت توضیحات اضافی دارد، می تواند اطلاعات مورد نیاز را از کشور درخواست کننده، درخواست نماید. اطلاعات درخواستی باید ظرف سی روز ارایه شود. در صورت قصور در ارایه مدارک و اطلاعات مورد نیاز، کشور درخواست شونده شخص مورد استرداد را آزاد خواهد نمود.

ماده ۵- زیان

اسناد مذکور در فوق به طریقی که قانون کشور درخواست کننده مقرر می دارد تنظیم می شود و ترجمه اسناد مزبور باید به زبان کشوری که تقاضای استرداد از آن به عمل می آید ضمیمه درخواست استرداد شود.

صحت اسناد ترجمه شده باید به تصدیق نماینده سیاسی کشور درخواست کننده یا مترجم رسمی کشور مذکور یا کشور درخواست شونده رسیده باشد.

ماده ۶- بازداشت شخص مورد استرداد

کشور درخواست شونده پس از وصول درخواست استرداد، به استثناء موارد مذکور در ماده (۳)، اقدامات لازم را طبق قوانین داخلی خود جهت دستگیری شخص مورد درخواست به عمل خواهد آورد.

ماده ۷- بازداشت تا موقع دریافت درخواست استرداد

۱- در موارد فوری، در صورتی که مقامات ذی صلاح کشور درخواست کننده به قرار بازداشت یا حکم معتبر استناد کنند و اعلام نمایند که اوراق درخواست استرداد را بلادرنگ در اختیار کشور درخواست شونده خواهند گذاشت، کشور درخواست شونده می تواند شخص مورد تقاضا را بازداشت نماید. مراتب بازداشت شخص مورد تقاضا به کشور درخواست کننده منعکس خواهد شد.

۲- هرگاه کشور درخواست کننده در ارایه اوراق درخواست استرداد ظرف مدت یک ماه از تاریخ توقیف طبق بند(۱) این ماده قصور نماید، شخص بازداشت شده آزاد خواهد شد.

ماده ۸- تعویق در استرداد

۱- اگر شخص مورد استرداد در خاک کشور درخواست شونده به اتهام دیگری تحت تعقیب و یا محاکمه باشد، استرداد وی تا پایان محاکمه و اعمال مجازات یا آزادی قانونی وی به تعویق خواهد افتاد.

۲- اگر تعویق در استرداد موجب تأخیر در پیگرد شخص در کشور درخواست کننده گردد و یا در بازجویی مجرم ایجاد مشکل نماید، براساس مدارک موجود استرداد موقت صورت می پذیرد. کشور درخواست کننده، شخص مورد استرداد موقت را ظرف سه ماه پس از استرداد باید اعاده نماید.

ماده ۹- محاکمه در صورت امتناع از استرداد

اگر درخواست استرداد به موجب بندهای (۱) و (۲) ماده (۳) پذیرفته نشود، کشور درخواست شونده می تواند متهم را در دادگاههای خود تحت تعقیب یا محاکمه قرار دهد. در این صورت کشور درخواست کننده دلایل و آلات ارتکاب جرم را در اختیار کشور درخواست شونده قرار خواهد داد.

ماده ۱۰- استرداد به درخواست چند کشور

اگر درخواست استرداد یک فرد از سوی چند کشور دریافت شود، کشور درخواست شونده بنابه صلاحدید خود تصمیم می گیرد که به کدام درخواست جواب مثبت دهد.

ماده ۱۱- حدود پیگرد جزایی شخص مسترد شده

۱- بدون اطلاع کشور درخواست شونده، شخص مسترد شده را نمی توان در رابطه با جرمی غیر از آنچه که موجب استرداد وی شده مورد پیگرد جزایی و مجازات قرار داد.

۲- شخص مسترد شده را نمی توان بدون موافقت قبلی کشور درخواست شونده به کشور ثالث مسترد نمود.

۳- چنانچه وصف مجرمانه جرم ارتكبابی در خلال رسیدگی تغییر یابد، فقط در صورتی تعقیب یا مجازات امکان پذیر می باشد که جرم جدید شرایط مذکور در ماده (۲) را داشته باشد.

۴- اگر شخص مسترد شده در طی مدت پانزده روز بعد از پایان پیگرد جزایی یا خاتمه مدت حبس یا رهایی به هر دلیل قانونی، خاک کشور درخواست کننده را ترک ننماید و در صورتی که آن شخص بعد از ترک کشور درخواست کننده داوطلبانه به آنجا بازگردد، دیگر موافقت کشور درخواست شونده لازم نمی باشد. مدتی که در طی آن شخص مذکور به دلایل موجه نتواند خاک کشور درخواست کننده را ترک نماید، جزء این مهلت محسوب نخواهد شد.

ماده ۱۲- اجرای استرداد

- ۱- کشور درخواست شونده به کشور درخواست کننده، تصمیم خود را در باره استرداد با ذکر زمان و مکان استرداد ابلاغ می کند.
- ۲- اگر کشور درخواست کننده ظرف مدت سی روز از تاریخ مقرر برای استرداد، در انتقال قصور نماید، شخصی که استرداد وی درخواست شده آزاد می شود.
- ۳- در صورتی که اوضاع و احوال مافوق کنترل یکی از طرفین، مانع از تسلیم یا تحویل گرفتن شخص مورد استرداد شود، طرف مزبور باید موضوع را به طرف دیگر اطلاع دهد. در این صورت طرفین در مورد تاریخ جدید تسلیم مجرم توافق خواهند کرد.

ماده ۱۳- استرداد مجدد

اگر شخص مسترد شده از پیگرد جزایی طفره رفته و تا قبل از پایان مدت مجازات به خاک کشور دیگر برگردد او را می توان براساس درخواست کشور درخواست کننده مجدداً مسترد نمود. در این صورت تسلیم اسنادی که در ماده (۴) ذکر شده است، مورد نیاز نمی باشد.

ماده ۱۴- انتقال اموال

- ۱- کشور درخواست شونده در صورت موافقت با استرداد، اشیاء مربوط به جرایم قابل استرداد موضوع ماده (۲) این موافقتنامه و نیز اشیاء حامل آثار جرم که از طریق جرم به دست آمده است را به کشور درخواست کننده تحویل خواهد داد. این اشیاء براساس

درخواست، در صورتی که شخصی که با استرداد وی موافقت شده است را به دلیل فوت وی یا دلایل دیگر نتوان مسترد نمود، به طرف متعاقد دیگر تحویل می‌گردد.

۲- در صورتی که کشور درخواست کننده به اشیاء مذکور در بند (۱) این ماده برای تحقیق در پرونده‌های جزایی دیگر نیاز داشته باشد می‌تواند تحویل آنها را موقتاً به تأخیر بیندازد.

۳- حقوق اشخاص ثالث نسبت به اشیاء مذکور اعتبار خود را حفظ می‌کند و بعد از پایان رسیدگی به پرونده، این اشیاء و اموال باید به کشور درخواست شونده اعاده شود.

ماده ۱۵- عبور

۱- هر کشور، عبور افرادی را که توسط کشور ثالث به کشور دیگر مسترد شده‌اند، اجازه می‌دهد. طرفین موظف نیستند عبور افرادی را که استرداد آنان براساس شرایط این موافقتنامه مجاز نیست، اجازه دهند.

۲- درخواست اجازه عبور به ترتیبی که برای درخواست استرداد مقرر شده تنظیم و ارسال می‌گردد.

۳- مراجع صلاحیتدار طرفین در هر مورد معین، شیوه عبور، مسیر و شرایط دیگر را هماهنگ می‌کنند.

ماده ۱۶- مخارج

مزینه‌های مربوط به استرداد در خاک کشور درخواست شونده به عهده آن کشور و مخارج و هزینه‌های حمل و نقل عبوری به عهده کشور درخواست کننده خواهد بود.

ماده ۱۷- نحوه تماس

مراجع قضایی طرفین در مورد استرداد از طریق مقامات مربوط و مجاری سیاسی با یکدیگر ارتباط برقرار می‌نمایند. در موارد فوری مقامات ذی‌صلاح قضایی می‌توانند به طور مستقیم با یکدیگر تماس بگیرند. در هر صورت کلیه اسناد و اوراق استرداد از مجاری دیپلماتیک ارسال خواهد شد.

مقام ذی‌صلاح در جمهوری اسلامی ایران قوه قضاییه و مقام ذی‌صلاح در جمهوری قرقیزستان دادستانی کل جمهوری قرقیزستان می‌باشند.

ماده ۱۸- لازم الاجراء شدن موافقتنامه

این موافقتنامه پس از تصویب طرفهای متعاقد و سی روز پس از مبادله اسناد تصویب لازم الاجراء خواهد شد.

ماده ۱۹- تفسیر موافقتنامه

هرگونه اختلافی که بین طرفین در مورد اجرای این موافقتنامه بروز نماید از طریق مذاکره مستقیم یا مجاری دیپلماتیک حل و فصل خواهد شد.

ماده ۲۰- مدت اعتبار موافقتنامه

این موافقتنامه برای مدت نامحدود منعقد می شود هر یک از کشورها می توانند در هر زمان کشور دیگر را از قصد خود مبنی بر فسخ این موافقتنامه از طریق مجاری سیاسی، شش ماه قبل از تاریخ فسخ پیش بینی شده به طور کتبی آگاه نمایند.

این موافقتنامه در تاریخ سوم تیرماه ۱۳۸۲ هجری شمسی مطابق با بیست و چهارم ژوئن ۲۰۰۳ میلادی در شهر تهران در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی، قرقیزی، روسی و انگلیسی تنظیم گردید و کلیه متون از اعتبار مساوی برخوردار می باشد. در صورت بروز اختلاف در تفسیر این موافقتنامه به متن انگلیسی مراجعه خواهد شد.

از طرف دولت

جمهوری اسلامی ایران
محمد اسماعیل شوشتری
وزیر دادگستری

از طرف دولت

جمهوری قرقیزستان
باقرالدین سویانیک اف
وزیر کشور

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ سی ام آبان ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

غلامعلی حدادعادل
رئیس مجلس شورای اسلامی